

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cismădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 12 Iulie st. v.

Nu vom fi numai noi aceia, care am auzit afirmându-se din multe părți, că Românii din țerele coroanei Stului Stefan merg înapoi, merg spre decadență.

Lăsăm la o parte, când dicem acestea, pretențiile constatate ale unor foi maghiare, ce deosebire ale celor din Cluj, care de repește-ori au spus concetățenilor noștri maghiari, că Românii, înglodată în superstiții, enervați prin beutura excesivă a vinarsului și ținută în obscurism de popii lor fanatici și inculți, tot mai mult sărăcesc, se corump, se demoralizează.

Ne-am desobicituit de mult de a vedea vre-o aplecare dreaptă și nepreocupată în presa maghiară, când este vorba de Români, și deci, nu la vocea ei ne-am gândit, când ne-am propus a cerceta mai deaproape afirmațiunea des repețită, despre care vorbim.

Dar între noi Români, cu deosebire între bărbații din generațiunea mai bătrână, sînt mulți de părerea, că stăm mai rău astăzi atât în privința materială, cât și în cea intelectuală, decât bunăoară acum un pătrar de secol.

Am auzit mai departe chiar și între țeranii noștri afirmându-se, că le merge mai rău, sînt mai săraci și în multe privințe mai asupriți decât chiar pe timpul iobăgiei.

Va să dică noi înșine, sau mare parte din noi, facem constatarea, că dăm înapoi.

Ne punem acuma întrebarea, ce este oare basată pe starea adevărată a lucrurilor constatarea aceasta? Așa se fie oare, este adevărat, că sărăcim și sîntem totodată în decadență și pe terenul intelectual? Este oare adevărat, că înainte de aceasta cu 20—30 ani, ca să nu mai vorbim de timpul funest al iobăgiei, stam mai bine, prosperam mai ușor ca astăzi, în era libertăților și a liberalismului?

Mărturisim, că n'ar trebui tocmai mult pessimism pentru a răspunde, că sînt adevărate toate acestea.

Căci se primiv odată lucrul cu deamănentul:

Țerănimea noastră, clasa cea mai numeroasă a poporului nostru, fără nici o îndoială se află în condițiuni de viață cu mult mai grele decât mai înainte.

Nu avem să reflectăm, decât la o singură împrejurare, pentru-ca să ne convingem, că nici nu poate să fie altfel. Pământul supus agriculturii a rămas în cantitate același, pe când numărul plugarilor s'a sporit în mod considerabil. Este prin urmare evident, că mai multe vor fi greutățile, pe care au să le întimpine plugarii noștri astăzi, când, mai mulți fiind, au să trăiască din roadele pământului, din care mai înainte trăiau mai puțini.

Vin însă și alte împrejurări, care trebuie luate în considerare. Pământul de sub exploatare s'a slăbit, prețurile produselor și ale vitelor au scăzut și scad mereu, cu modul de cultivare primitiv, susținut dela strămoși, este imposibil a susține concurența cu alte țeri, sau mai bogate dela natură, sau mai rațional cultivate; alături cu acestea s'au sporit preste măsură greutățile publice; dările și aruncurile pe nici o clasă de locuitori din țeară nu-i apasă atât de greu, ca pe plugari.

Prelungă toate acestea s'a mai îngreunat poziția țeranului prin legea de comasare și segregare, fiindcă acestea aproape pretinderea, pe unde s'au aplicat, nu în folosul țeranului, ci în favoarea proprietarului mare s'au aplicat.

În sfârșit, pe multe locuri au sărăcit țeranii, fiindcă s'au înlocuit în datorii, ale căror camete le absoarbe aproape tot venitul pământului, care mai rămâne nescos la meza de executorul de dare, ear' pentru susținerea căsii și a familiei nu rămâne de multe-ori nimica.

În anii din urmă s'a făcut un mic progres în privința creditului rural prin aceea, că s'au înființat atâtea și atâtea institute de credit românesce. Acestea au meritul, că feresc mai ales pe țerani de ghiarele cămătarilor, dând ele împrumuturi cu camete mai mici. Prin aceasta însă răul este numai de jumătate vindecat. Datorii tot se fac, se fac chiar cu oareși-care înlesnire, și astăzi este fapt constat, că pe cele mai multe locuri trei din patru părți ale proprietăților țeranilor români sînt puse ipotecă la diferitele bănci și institute de credit.

Scopul principal al băncilor noastre ar fi să fie, ca să învețe pe oameni a face economii. Firmele tuturor așa și sună. Toate se numesc „institute de credit și economii“. Cât pentru economii însă activitatea lor este

minimală. Cel puțin dintre țeranii români, majoritatea poporului, vor fi foarte puțini aceia, care își depun spre fructificarea banii prisosiți din dobânda cultivării pământului. Pentru-că nu prisosesces nimica, ci din contră foarte adese-ori nu se ajunge.

Nu e dară vina băncilor, că țeranul nostru face numai datorii, nu însă și economii, ci este vine împrejurărilor grele, în care el trebuie să trăiască.

Și într'adevăr sînt grele acestea împrejurări, atât de grele, încât să nu ne mirăm, dacă țeranii noștri mai bătrâni susțin, că era mai bine, când nu aveau libertate, nu aveau proprietate, nu aveau școală, nu aveau bănci, nu aveau advocați din neamul lor, pe timpul iobăgiei, când poverile erau grele, în multe privințe însă nu atât de grele ca astăzi, și la tot cazul trebuințele erau mai puține.

Ne-am ocupat mai pe larg cu starea țeranilor, pentru-că, în înțelesul strict al cuvântului, ei alcătuiesc și astăzi poporul nostru, ei sînt singura noastră clasă socială, de care se poate vorbi, ei sînt factorul principal în viața noastră, ca popor separat între celelalte popoare conlocuitoare.

Trecând mai departe, dacă ne aruncăm privirile asupra stării restului fraților noștri din statul ungar, va trebui să constatăm același lucru, pe care l'am constatat relativ la țerănimea noastră: Pozițiunea tuturor, viața tuturor este mai grea ca mai înainte și acesta este motivul, că oamenii noștri mai pessimisti din fire se văd îndemnați a afirma, că mergem înapoi.

Locuitorii din ținuturile muntoase, mărginașe cu România, erau până aproape în zilele noastre într'o bună stare îmbucurătoare. Parte economi, parte neguțatori de vite și de produse de vite, parte obicinuți cu unele meserii mai primitive, ei făceau câștiguri considerabile atât aici în țeară, cât și în vecina Românie. Astăzi și ei se plâng pretinderea, că le merge rău. Crisele economice, concurența altor țeri, schimbarea raporturilor de consum și comunicațiune, acum mai în urmă răboiul vamal cu România și multe alte cauze le-au luat și lor terenul de sub picioare, le-au secăt isvoarele veniturilor de mai înainte. Urmarca este, că au dat înapoi

și, dacă nu au știut să-și deschidă alte căi de subsistență, au sărăcit cu satele întregi.

Meseriașii și neguțatorii noștri de pe la orașe, începutul clasei noastre de mijloc, sînt până acum atât de puțini la număr, încât nu putem vorbi de ei ca de o clasă deosebită. Ei fac parte din burghezia celorlalte naționalități și sufer de neajunsurile, de care suferă aceasta, sau înaintează cu aceasta. De prezent cu bună seamă mai mult sufer, decât înaintează.

În sfârșit cum stăm cu inteligența noastră?

Acea parte dintr'nsa, care se află în atingere nemijlocită cu masa cea mare a poporului, care trăiesc dela popor, este lucru evident, că trebuie să împartă soarta poporului. Astfel clerul, dascălimea și advocații, ca cei mai numeroși reprezentanți ai clasei inteligente, fiind totodată așezați la popor, înaintează pe acolo, pe unde înaintează și poporul și tînjesc pe unde tînjesc poporul. Fiind însă, că poporul pretindene este împovărat și sărac, e lucru natural, că nici acestora nu le merge bine.

Restul inteligenței noastre devine din zi în zi mai mic la număr, ceea-ce încă este un fel de regres. Din viața publică sîntem scoși, din funcțiuni și dela bugetul țerii sîntem scoși, institute de învățămînt mai înalte avem puține, slab dotate și nespriginite de stat, tot cauze, a căror urmare este, că domni români se împuținează pe zi ce merge.

Considerând acuma toate cele schitate până aici, va trebui să recunoaștem, că în adevăr puțin pessimism ne trebuie, pentru a căde în părerea descu-ragiatoare, că stăm mai rău ca mai înainte și că mergem spre decadență.

Ar fi trist, dacă ar fi așa, de două-ori trist fiindcă nu este exclusă posibilitatea, că unora dintre dușmanii neamului nostru le-ar veni aceasta la socoteală.

După cea mai bună convingere a noastră însă nu este așa.

Adevărul e, că ne este mai grea poziția și sîntem mai puțin spriginiți ca mai înainte, dacă nu chiar de loc spriginiți sau deadreptul persecutați.

Adevărul e, că de o parte suferim în privința economică — alături cu țeara întreagă — ear' de alta suferim din pricina stăpînirii nedrepte, care pentru noi are numai poveri, nu însă și binefaceri; dar' cu toate acestea observatorul drept și nepreocupat va constata, că, în ciuda tuturor greutăților și pedecilor, am progresat și progresăm.

Astăzi țeranul nostru este mai inteligent ca mai de mult; pretinderea avem școale, pe care — ce e drept, cu multe greutăți — le susținem numai noi din vrednicia noastră, ear' din acestea școale generațiile tinere es din zi în zi mai capabile pentru viața modernă. Din zi în zi este mai mic numărul cualfabeticilor și deodată cu acestea s'au făcut pe multe locuri bune începuturi pentru înțroducerea altor moduri mai noi, mai raționale, mai practice de a cultiva și exploata pământul.

Mai departe s'a făcut și la noi un bun început pentru crearea unei clase de mijloc.

În toate orașele din Transilvania și în multe comune rurale mai de frunte se află astăzi meseriași și neguțatori români, care din an în an vor fi mai numeroși.

În sfârșit, deși s'au scos aproape cu deservire Români din funcțiunile publice, societatea noastră cultă, inteligența română, nu este mai puțin numeroasă, ca pe timpul, când bugetul statului mai era menit în parte a fi distribuit și Românilor.

Avem oameni calificați în toate ramurile de activitate culturală, mereu ese o mulțime de tineri români din toate categoriile de școale, din care în fiescare an un contingent considerabil, neputându-se aplica aici, se duce și sporesce clasa inteligentă din România.

Cu un cuvînt, numai împrejurările vitrege, în care trăim, produc speranța, că dăm înapoi, dar' dacă situația se va schimba, dacă stăpînirea țerii va deveni părintească și pentru noi, sîntem pe deplin convinși, că se va dovedi, că Românii din țerele coroanei ungare sînt astăzi mai tari ca înainte de un pătrar de secol, mai tari, și în privința economică și în cea intelectuală.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Miclodin.

— poveste.

A fost odată unde-a fost, că de n'ar fi fost nu s'ar povesti.

A fost odată într'un sat un om sărac. El lăsa mai de multe-ori pe femeia s'a să meargă la nănașu-seu, să ajute una și alta la lucru.

„Tu Ileană, oare n'ar fi bine să chemăm pe fina asta a noastră, că și așa umblă des la noi și e dedată cu noi și noi cu ea, să ne ajute la cernutul grăului de sēmănat.“ — „Ba bine ți dai tu, Toadere, mână o voiu chema.“. Ea vine dimineața și trimite după fină-să, care și merge și se apucă de cernut de grâu, și cerne deardul trei zile. După-ce a gătat s'a dus acasă și a intrat-o bărbatul: „Dar' ce 'ți-a plătit nasul pentru-că ai lucrat atîta?“ „Nimica, răspunde nevasta!“ Asta nu-i omenie, ți se bărbatul, dar' lasă nevastă, că la D-șeu sînt toate, și el va merge odată pe ceea lume“.

După-ce trecură cam 3—4 zile, dice odată bocotanul de naș: „Tu miere, dar' la fina aceea nu-i am plătit nimica oare, pentru-că ne-a ajutat la cernut de grâu?“ „De,

las, că-i vom plăti noi până vom trăi.“ „Ei, ei, dar' nu merge așa cum scii tu! aceia-s oameni săraci, să le dăm ceva pentru lucru“.

D'apoi să le dăm, ce, spune-mi? „Să le dăm vre-o mierță de grâu, că și ea tot la grâu a lucrat vre-o 3—4 zile“. — „Ba-i va da hantătar grâu de cel frumos, îi voiu da de acela ce a cădut supt ciur, că sciu că nu-i va fi nici un rēu, cum mîncă slugile noastre și ei pot mîncă“. Să sciiți d-voastră, că nănașu aceea a fost în legea celuiia, care a Țis: cîndu-i dai îi fată iapa, cîndu-i ceri îi moare mînzul, totuși în urma urmelor 'i-a trimis o măsură de grâu de sub ciur la finul seu. — Acesta cînd 'l-a vîdut a Țis: „Vino miere și te uită, plata dela nănașu este aici“. „Ei, ce se facem, răspunde miere, lasă bărbate, că D-șeu se îngrijese de toți. „Da' scii tu ce se facem cu grăul acesta?“ „ce? — Țis bărbatul. „D'apoi haid să-l sēmănam în pămîntul cel de supt pădure, că da de D-șeu se va îndura și spre noi și ne va da ceva din el“.

Așa au și făcut oamenii săraci, l-au sēmănat acolo unde au Țis și nu au mai mers la el pînă cînd au auzit, că holdele sînt de secere. Acum se ia și omul nostru înec spre holda lui și ajungînd într'un deluț vede numai odată, că poala pădurii toată e luminoasă, și cînd se apropia mai tare, spre marea lui mirare, din grăul ce a sēmănat a răsărit o

holdă cu spicul de aur. Plin de bucurie și de mîngăiere se întoarce spre casă, unde ajungînd, spune mierei sale ce a vîdut.

Acum se pun oamenii noștri la sfat, că ce se facă? În urmă se hotărăsc, să trimită pe singurul lor copil ce aveau, cu numele Miclodin, să păzească holda, ca nici un spic să nu peară din ea, că e vai de capul lui apoi. Se și apucă mama și pune un dărab de mămăligă rece în mîneca sumanului la Miclodin, apoi îl mîna la holdă. Copilul merge și se preumblă prelungă holdă tot roată, eată în urmă să prindă corbul și se iee spicul, dar' corbul, viclean, lăsă de se apropia copilul de el și apoi sbură pe alt lemn mai afund în pădure, scoborindu-se Miclodin iute și se urcă pe lemnul acela, pe care era corbul, ear' îl așteaptă corbul pînă se apropia și sboară mai afund codru, și tot așa merge Miclodin multă lume împărăție, ca D-șeu să ne ție, că din poveste multă și frumoasă este.

Merge bietul feciaraș prin codru cu frunza deasă pînă ce înnoptează, deodată numai ce aude u h u i t u l buhelor și urletul lupilor. Ce să se scie face sērmanul, el a rătăcit foarte tare, pămîntul nu-l ținea de frică, că va da de el vre-o dihania sălbatică și-l mîncă tot. —

Cînd deodată vede într'o depărtare o zare de foc și se trage prin deșimea lemnelor și tuteilor pînă la zarea aceea de foc. Acolo ședea un harap mare și urf, culcat lîngă foc; lui Miclodin 'i-a fost frică a merge deadreptul la el și s'a pus numai la spatele lui încet, încetinel. Deodată se mișcă harapul și-l atinse oare-cumva pe Miclodin, acesta numai decăt strigă: „Vai tată!“

„Ei, da aci ești, dragul tatii?“ — „Aici deș“, — vino dar' și te încălzește“. De aci înainte acesta 'i-a fost tată lui Miclodin și acesta fiu la harap. După-ce se făcū dîuă, mîncară laolaltă carne de porumb sēlbatec și apoi luă harapul pe fecior înainte Țicîndu-i: — „Țiule Miclodine, eată aci îți dau o săgeată și mergi prin codru de vînează, ca să avem ce mîncă, căci ei acolo numai din vîneătoare trăiau. Dar' 'ți-o spun și aceea, că să nu gîndesci nimica, că îndată ce vei gîndi nu mai poți săgeata nimic pe lume“.

„Bine, tată, înțeleg“. — Se ia feciorul cu săgeata în spinare prin codru, fără de nici un gînd, vînează multe feluri de paseri sēlbatică și le aduce la casa lor, unde tatăl-seu făcea de mîncare; de altădată câte un iepure, mai aducea și câte o căprioară, așa că ei trăiau bine amîndoi.

Trec zile, sēptēmăni, luni și ani, și Miclodin trăia tot fîrît gînd, — într'o eamnă mers în codru să vîneze ceva, eată că deodată

zăresce pe un arbore un corb și se uită la el Miclodin.

„Alelei! tîlhar de corb, că tu m'ai adus aici“. Și trage cu săgeata în el, ear' îndată cad trei picături de sînge și trei pene dela corb jos pe zăpadă, feciorașul vînător se uită la ele și gîndesc: „Auleo Doamne, de 'mi-ai rēndul mie în lumea asta o nevastă cu ochii așa de frumoși, cum sînt de frumoase penele corbului pe zăpadă, și nisce buze rumene, cum este sîngele corbului pe zăpadă. De aci a plecat vînătorul mai departe prin codru, dar' n'a mai putut vîna nimic, căci a gîndit la însurat, apoi s'a împlinit prorocia harapului, îndată-ce va gîndi la ceva, nu va mai vîna nimic.“

Merge Miclodin acasă numai cu săgeata în spinare și cu gîndul în cap, și cît ce-l vede tatăl seu, îndată a Țis: „Hei, hei, dragul tatii, te-a ajuns dorul de însurat!“

„Ba nu, tată“.

„Sciu eu că te-a ajuns, că tu în codru ai gîndit la nevastă, — nu face nimic, că de vom trăi sănătoși, și aceea vom face-o, lasă numai pînă la vară, cînd va fi timpul cald, 'ți-oiu cîștiga eu ție o nevastă frumoasă, ca ea nu ai vîdut tu de cînd ești“.

De acum înainte începe Miclodin a număra zilele și aștepta cu nerăbdare să vină odată vara aceea, să se însoare și el.

Intrevederea împăraților.

Au trecut și festivitățile dela Peterhof și împăratul Germaniei poate încă ași și lua adio dela împăratul tuturor Rușilor, spre a-și continua călătoria spre Copenhaga.

După întrevederea aceasta se vor vorbi și scrie multe, întocmai cum s'au vorbit și scris multe înainte de ea și sub tot decursul ei.

Cele-ce se vor vorbi și scrie însă, au să rămână mai mult ori mai puțin nise simple combinațiuni. Întocmai cum nu se scia, care va fi scopul acestei întâlniri, nu se va ști un timp oare-care nici aceea, care s'au înțelegerile ce se vor fi luat cu privilegiul petrecerii monarhilor în Peterhof.

Pe când unii susțineau, că întrevederea nu e altceva, decât un act de prietenie personală între împăratul Germaniei Wilhelm al II-lea și împăratul Alexandru al Rusiei, pe atunci alții îi atribuiau un caracter exclusiv politic și pretindeau, că evenimente hotărâtoare au să-și urmeze.

Și unii și alții pot să aibă dreptate. Prietenia între cele două case domnitoare e tradițională și nu ne-ar pute prinde de loc mirarea, dacă noul împărat al Germaniei s'ar fi grăbit a da dovezi și asigurări, că el va păstra față cu actualul țar aceeași prietenie, pe care a păstrat-o și tatăl său și pe care a nutrit-o și moșul său în timpul celor din urmă douăzeci de ani, fără-ca prin aceasta să se altereze câtuși de puțin rapoartele de alianță și angajamentele ce le are Germania față cu alte state continentale.

Dar' tot atât de puțin poate să fie întrevederea lipsită de un caracter politic mai mare.

Dacă tinărului împărat îi zace la inimă pacea ce a accentuat-o în proclamațiunea sa către poporul german, el trebuie să se și asigure de cu bună vreme de garanțele unei asemenea păci.

Europa, în actuala ei constelațiune politică, nu-i oferă pe deplin acelea garanțe.

Și împăratul Wilhelm o scia foarte bine, că înainte de toate trebuie să se asigure din partea Rusiei. Aceasta e adevărata adresă. Pentru-că colosul dela Nord are interese, pentru a căror scutire el ușor ar pute periclita pacea europeană, ne mai fiind nici un cont de alianțe ce le vor fi legat alte state. Rusia încă e un stat puternic și în casuri de nevoie și-ar pute afla și ea aliații ei.

Astfel se poate, ca în Peterhof să se fi luat vre-o înțelegere pentru deslegarea cesiunilor, care s'au mai mult în stare de a conturba pacea. A putut să se facă Rusia în aceasta privință și concesii, care nu alterează de loc ori numai foarte puțin interesele aliaților Germaniei, și acestea pot să fie tot atâtea garanțe pentru menținerea păcii.

Tot atât de multă probabilitate are și combinațiunea, că Germania ar voi să-și câștige pe Rusia de aliată în marele război ce-l va avea în viitor cu Franța. Și atunci scopul întrevederii ar fi fost o deservire izolare a Franței. Prin aceasta încă s'ar face păcii un serviciu, cel puțin pe un timp oare-care.

Pot să fie și unele și altele. Rezultatele întrevederii ori ale înțelegerilor ce se vor fi luat cu acest privilegiu se vor arăta ele negreșit mai târziu.

La toată întâmplarea însă popoare, cum s'ntem și noi și Maghiarii, în general n'au să-și facă pentru sine mari speranțe dela întrevederile de împărați. Popoarele mici s'nt totdeauna expuse de a fi jertfite intereselor statelor mari. Cât ne privește în special pe noi Români de sub coroana Sfântului Stefan, noi trebuie să lucrăm pentru desvoltarea noastră națională pe toate terenele câte ne mai s'nt deschise, să ne închegăm și să ne consolidăm, ca evenimentele mari ce se vor desfășura să ne afe pe toți pregătiți.

Că dintre cele două eventualități, care ne va aduce o îmbunătățire a soții, pacea ori războiul, de pe acum nimeni nu o poate ști, — mai rău decum ne merge acum, de sigur n'are să ne meargă nici odată.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 13 Iulie st. v.

Diariului „Fremdenblatt“ i-se scrie din Berlin, că succesul întrevederii împăraților, încât se iau în considerare punctele de privire personale, e asigurat. Și clarificarea situației politice se așteaptă acolo cu multă încredere. Deslușirile ce se dau și se primesc în Petersburg par a asigura pe viitor politica de pace germană în contra bănuirilor din partea panslavismului. Câștigul ce rezultă de aici pentru desărcinarea constelațiunii internaționale e înverdat. Întâlnirea împăraților a creat o situație, a cărei exploatare rațională va fi, după judecata cercurilor politice din Berlin, cea mai de aproape și cea mai practică misiune a diplomaților puterilor de pace.

Jurnalele rusești s'erbează reînnoirea prieteniei cu Germania prin continue atacuri vehemente în contra Austro-Ungariei.

Diarele din Paris primesc din Petersburg împărtășiri, care afirmă, că întrevederea e lipsită de orice intimitate și cordialitate și exclude orice rezultat politic.

Din incidentul întrevederii împăraților în Peterhof, presa rusească trage în cercul contemplațiunilor sale și întrevederile anunțate ale împăratului Wilhelm al II-lea cu împăratul Francisc Iosif și regele Humbert, precum și vizitele aceluia la curțile din Stockholm și Copenhaga și își exprimă părerea, că călătoriile acestea ale împăratului german au în doitul scop, de a dovedi caracterul pacinic al noului regim și de a produce o astfel de grupare a puterilor, care va oferi Germaniei posibilitatea, de a trimite în luptă toate puterile sale militare în contra Franței, când va fi nevoită a se război cu aceasta.

În toate cercurile politice se așteaptă, că întrevederea aceasta va avea drept urmare o slăbire generală a încredării de până acum a situației generale.

Se vorbia, că ministrul italian Crispi va călători în vara aceasta la Karlsbad. „Italia“ desminte scirea aceasta și țice, că acela va rămâne preste vară în Roma, unde politica internă și externă reclamă prezența lui.

Din Belgrad se depeșează, că scirea ce s'a răspândit în străinătate, că între regele și cabinetul Cisticiar exista vre-o diferență în ceea-ce privește competența sinodului în cauza de divorț a părechii regale, este neîntemeiată. Afacerea aceasta cade cu deservire în sfera auctorităților bisericesci, care singure s'nt chemate pentru rezolvarea legală a ei.

Festivitățile de întrevedere.

În 20 l. c. la 7 oare seara a fost primirea ambilor împărați la gara din Krasnoie-Selo. Pe peron stătea un detașament al regimentului Wyborgian, al cărui șef este împăratul Wilhelm, pe locul lângă gară se afla convoiul împărațesc, trăsurile cu câte patru cai destinate pentru dame și toți atașajii militari străini călare. Îndesobi interesanți au fost cântăreții militari rusești, care au început să cânte la sosirea marelui principe Nicolae sen., a lui Vladimir și soția sa și cu cei trei băieți ai sei îmbrăcați în uniformă de soldați, precum și la sosirea marelui principe Mihail. La intrarea trenului împărațesc în gară, toate trupele l-au întâmpinat cu salutarea rusească obișnuită. Marele principe Vladimir a făcut raportul ca comandant al trupelor din tabără, de asemenea comandantul din Krasnoie-Selo Stern de Gwiazdowszky și generalul în serviciu Temyaseff. Împăratul Wilhelm ducea pe împărăteasa de braț, lui i-au urmat împăratul Alexandru și prințul Henric. Bărbații s'au urcat pe cai, damele în trăsuri. Monarhii au călărit împreună cu trupele, până-ce preste o oară ajunseră pe un dâmb, unde se desfășură o priveliște frumoasă preste vale și preste dealurile dela Dudenhof. Aici era cortul împărațesc, unde s'a servit teă și s'au primit rapoartele oficerilor în decursul rețagerii. Înaintea acestui cort concerta o musică militară de o mie de oameni. Împărăteasa avea toaletă deschisă, ea și țarul își petreceau foarte amical cu împăratul Wilhelm, cu prințul Henric și cu contele Herbert Bismarck. La 9 oare s'au ridicat din trei părți rachete, pușcături de salutare, s'a rostit o rugăciune și toți făceau semnul crucii.

Împăratul Wilhelm, țarul și prințul Henric s'au urcat din nou pe cai și s'au început reînnoirea călătoriei. Tabloul militar s'a disolvat între urale entusiasmte și trenul separat s'a reîntors la Petersburg.

În ziua următoare a fost o paradă de trupe, comandată de marele-principele Vladimir; la aceasta au participat 60¹/₂ batalioane, 51¹/₄ escadroane și 168 tunuri.

La 11 oare s'au prezentat monarhii cu suitele lor, împărăteasa era în trăsuri. Capelele de musică au intonat imnul prusian și apoi s'a început defilarea în forma obișnuită. Împăratul Wilhelm încă a condus regimentul său. Ținuta trupelor a fost laudată. După acestea a fost un dejun în pavilionul împărațesc, la care au fost invitați și comandanții. Țarul Alexandru a tostat pentru împăratul Wilhelm, care a răspuns în limba rusească. Festivitatea s'a terminat la 2 oare după ameați.

Expedițiunea argonautică în Oltenia.

Di B. P. Hașdeu în partea I. edițiunea a II-a a scrierii: „Istoria critică a Românilor“, vorbind despre pământul Terii-Românești desvoaltă în vre-o 14 capitole întinderea teritorială în secolul al XIV-lea a țerii, dând și câteva numiri topografice. Extrăgând după d-sa, cea mai mare parte din capitolele amintite, atrag bunăvoința luare aminte a cetitorilor asupra faptului, că legenda expedițiunea a călătorilor pe Argos s'a făcut nu în pustia Colchida din Nordul Mării-negre, ci în aurifera Oltenie, pe timpul când trăiau hrifosorii (purtătorii de aur) Agatirsi, cum îi numește Herodot.

Ca lucrul să fie bine înțeles de toți, dau aci pe scurt legenda, așa precum o cetim în renumitul istoric Pütz:

„Un rege din Grecia, Atamas, se însură cu o altă femeie, părăsindu-și soția. Copiii sei Frixus și Hele, ca să scape de persecuțiunea mamei vitrige fug, călări pe un berbec cu lână de aur dăruit de mama lor. Hele cade în marea ce se numi Helespont. Frixus ajunge la Colchida din Caucas, unde sacrifică Deilor berbecul și pelea o dăruiesc regelui Aetas, care o încredințează unui smeș spre pază într-o dumbrăvă. Grecii de mai apoi consideră de fapta cea mai curajoasă și cea mai folositoare de a avea în stăpânire pelea de aur și pentru răpirea ei se găsiră

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Monarhul nostru a binevoit a acorda căpitanului țerii Bucovina, baronului Alexandru Vasileco, rangul de consilier intim.

Schimbări în corpurile de armată. „Pol. Korr.“, ca cel mai informat diar, întărește scirea, că Excelența Sa baronul Schönfeld e numit de comandant al corpului 3 din Gratz în locul baronului Kuhn, ear' în Sibiu se va designa de comandant al corpului 12 de armată ori inspectorul general de cavalerie prințul Croy, ori divisionarul din Brün Szvteney. Baroul Schönfeld e persona gratissima în Germania, e singurul oficer austro-ungar, care posedă așa numita „Doppelsturm-kreuz“. S'a născut în Praga în 1827. Cu 23 de ani era căpitan în statul major. În 1848 a fost rănit, atunci i-s'a dat ordul coroanei de fer clasa III. Ca colonel în 1859 a luat parte la campanii; îndată a avansat la rangul de șef al statului major austriac. Deodată cu primirea ordului coroanei de fer cl. I, el a fost numit de comandant al corpului 12 în Sibiu și după aceea înainte de asta cu 2 ani a fost numit de general de artilerie.

Exercițiile cu pușca lui Mannlicher se vor începe în corpul de armată al IV-lea din Budapesta la 9 Septembrie n. Cu totul vor fi patru perioade de câte șapte zile. Unul la 9 Septembrie, al doilea la 16, al treilea la 24 Septembrie și al patrulea la 1 Octombrie.

Bancnote nou de câte un florin vor fi puse în circulațiune chiar în decursul lunii acesteia. Formatul bancnotelor e ceva mai mic, decât al celor de până acum; hârtia e mai trainică.

Petreceri de vară. Tinerimea română din giurul Monorului va arangia o petrecere de vară în Monor, Duminecă în 5 August st. n. c. c., în grădina școlii fundacionale sub scut de pânză. Venitul curat este destinat în favorul înființării școlii de fete din Monor. Începutul la 3 oare p. m. Pentru comitet: Simeon Beșan, președ.; Drd. Aurel Moldovan, secretar; Ioan Melian, cassar. — Preastimatele familii s'nt avizate la proviziunea proprie. Ofertele marinimoase se vor primi cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică.

Se invită la concertul și petrecerea de vară, care se va arangia prin subscrișul comitet cu ocaziunea adunării generale a despărțământului al XI-lea al „Asociațiunii transilvane“ și a „Reuniunii femeilor române selagiane“ în Domin, la 6 August st. n., în favorul „Reuniunii femeilor române din Selagiu“. Comitetul arangiator: Demetriu Suci, președinte; George Pop, secretar; V. Gavriș și I. Marcu, controlori; Gavril Trif, cassar; Ambrosie Bothor; Vasilie Butean; Emil Bran; Laurențiu Bran; Gavril Berinde; Antoniu Cige; Demetriu Ciencu; Ioan Gețe; Alexandru Gețe; Vasilie Gyurko; Emil Lemeny; Ioan Lengyel; Sigismund Lengyel; Simeon Meciu; Alexandru Micu; Augustin Paul; Mihail Pop de Basesci; Mihail Pop de Oarța; Ludovic Pop; Ioan Șavaniu; Aurel Simon; Iuliu Sabou; Stefan Sabou; Nicolae Tineu; Vasilie Vaida; Petru Vaida. Începutul la 8 oare seara. Despre încuștirare și vipt se va îngrijii comitetul arangiator. Participanții s'nt rugați a se însinua la preșidiu (în Sz.-Cseh).

Un raport al poliției din capitala Ungariei arată următoarele cifre: În decursul jumătății anului curent s'au comis 1764 de furturi cu spargere, casuri de furturi mai mari preste tot au fost 5059. Fraudanții și abusanții de încredere s'au ivit în Budapesta în decurs de 6 luni 320 de bărbați și 101 de femei. Pentru încasări de înșelătorie au fost denunțați 126 de bărbați și 24 femei. Câte sinucideri s'au întemplat nu spune raportul, dar' spune, că au fost în capitală 3437 casuri de crimă; inculpați de crimă s'nt 3715 bărbați, 2563 femei, 1052 fete și 76 de copile sub 15 ani! Așadară în decurs de 6 luni capitala Ungariei scoate la iveală tot câte 7406 criminali.

Cel mai bătrân husar e astăzi Francisc Nagy din Csokonya. El pe timpul împărătesei Maria Teresia era husar vechiu deja, ear' când a erupt războiul francez al lui Napoleon, Nagy împlinise 40 ani de serviciu militar și astfel el a luptat contra Francezilor ca husar moșneag. Ați trăește Nagy în satul naserii sale; nu mai vede și nu mai aude, e slab de tot. Cei mai bătrâni oameni din sat îl țin minte, ca băieți, pe Nagy bătrân. El are o pensiu de 36 fl. pe an, ear' vârsta lui? — 132 de ani!

Frequența universității din Cernăuți la finea semestrului al doilea a fost următoarea: La facultatea teologică 65 de studenți (între aceștia au fost 2 extraordinari), la facultatea juridică 151 (între aceștia au fost 21 extraordinari) și la facultatea filosofică au fost 34 de studenți (între aceștia au fost 11 extraordinari și 12 farmaciști).

La școala reală superioară gr.-or. din Cernăuți au fost la finea anului școlar președ. 280 de elevi. Dintre aceștia au fost 14 Români, 186 de Nemți și de Ovrei, 9 Ruteni, 67 de Poloni, 4 Cechi, 1 Armean și 2 Unguri. În privința religiei au fost 22 gr.-or., 111 rom.-cat., 4 gr.-cat., 11 arm.-cat., 12 evangeliști și 120 moșai.

Noul trimis al României la Viena, dl Văcărescu, a plecat la Viena spre a-și ocupa postul.

Duclerc, fostul ministru president în Franța, a murit.

Earăși proiecte de casătorie. Se anunță din Bruxela, că principele de coroană Baldwin va face o vizită în Septembrie curții imperiale din Viena. Unele diare din Bruxela afirmă, că în cercurile curții belgiene se vorbesce de logodirea clironomului din Belgia cu vre-o principesă austriacă ori bavareză.

Regina Natalia a sosit alaltăieri în Hoaga. Ea va cerceta mai întâiu orașele Utrecht și Amsterdam și va pleca apoi la băile de mare dela Scheveningen. La toamnă regina se va reîntoarce la Paris.

Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român.

Nr. 155/1888.

Proces verbal al comitetului, luat în ședința dela 15 Iunie st. n. 1888.

(Urmare.)

Nr. 72. Se prezentează raportul comisiunii emise, cu datul de 29 Februarie a. c. Nr. 40, spre a examina defectele presupuse la edificiul școlii civile de fete a Asociațiunii. Comisiunea, luând lângă sine pe inginerul orașului dl Müss, a examinat la 19 Martie a. c. defectele arătate și a aflat, că:

1. Cuptorul din infirmerie, după-cum afirmă arhitectul Maetz, numai pentru aceea a fumat, pentru-că nu a fost curățit bine; cu toate acestea numitul arhitect s'a deobligat, ca în ferile proxime să cerceteze lucrul mai cu deamănent și, dacă va fi necesar, va mai face încă o gaură pentru curățitul hornului și preste tot îl va direge astfel, ca în viitor să nu se mai ivească nici un rău.

2. Mirosul greu ce s'a simțit în coridor a provenit de acolo, că nu s'a purtat destulă grijă de ventilarea abiturilor, precum nici de curățenia necesară și de aceea, ca abiturile după folosire imediat să se acopere. Comisiunea a dispus, ca acestea să se observe cu strictetă și urma a dovedit, că de atunci nu s'a mai simțit acel rău, deși de regulă mirosul greu mai cu seamă atunci se ivesce, când aerul este cald.

3. Tot din cauzele arătate în punctul precedent și în urma frigului extraordinar ce

Marțial scria unui amic, care plecă spre Dunăre, că în țeara Geților are să găsească stânca lui Prometeu.

Rămâne vorba despre Colchida.

Ovidiu, vorbind cu spaimă despre Carpați, țice:

„Inque feris Scythiae Sarmaticisque jugis.“

Tot el spune, că numai undele Dunării despart regiunea Tomi, unde era el exilat, de malul crivățean al fluviului, unde locuiesc: Iazigii, Geții, Colchii și gloata metereș sau regatele metereș.

Atenianul Apolodor, vorbind despre excursiunile eroice ale lui Bachus, țice, că Deul plecând din Grecia: Prin Tracia merse la Indieni, și acești Indieni s'nt după el la Nordul Balcanilor. Aceasta vine de acolo, că se face confuziune în geografii vechi între Inđi și Sinđi, care din urmă locuiau în fața sudică a Olteniei.

Ecateu, scriitor anterior lui Erodot, spune, că părțile cele mai înalte ale creșetului caucasic se numiau: Colică ori, de aci vine numele Colchilor și prin urmare Colchida.

Deci Caucasul erau în vechime și Carpați; Colchida era în Oltenia și lână de aur era la Agatirsi cei purtători de aur; Argos prin urmare a vădit Orșova-românească.

Gh. Gh. Arbore.

Ei bine, vine vara, vremea e caldă și țice odată către tatăl său: „acum e vară, tată, mai aduci-ți aminte de ce mi-ai făgăduit astă-earnă?“

„Cum se nu, răspuse tatăl, vino numai încoace să ne așezăm la povești“. — Amendo se pun pe earbă sub un pom mare și începe tatăl: „Ascultă, fiule Miclodine! colo după dealul cel mare, este un lac cu apă dulce și curată, lacul ținelor îl cheamă, pentru-că umblă vara trei ține de se scaldă în el. — Măne către ameați du-te la lac și în marginea lacului s'nt trei răchite, în care te ascunde în cea mai mare, ear' când va fi cruce la ameați vin ținele să se scaldă și fiecare se va desbrăca în răchita ei, atunci tu fură pânii dela țina cea mai mare și fugi cu ei, dar' să nu te uii îndărăt de loc, căci ea va fugi după tine“.

Miclodin așa și face, se ascunde în răchită și fură pânii, apoi drumul cu ei, țina după el strigând:

„Miclodine! Miclodine, uite la ochi frumoși, cum s'nt penele corbului pe zăpadă, buze frumoase, cum e sângele corbului pe zăpadă“, atunci Miclodin s'a uitat îndărăt și l'a ajuns și i-a tras o palmă bună și i-a luat pânii.

Se duce feciorul supărat, necăjit acasă la tatăl său, cum îl vede tatăl său îndată a

scuit, că s'a uitat îndărăt și nu l'a ascultat. Îl întreabă: „da ce ai pățit Miclodine?“

„De, nu m'am putut răbda să nu mă uit țapoși și am căpătat o palmă strașnică numai ca ea“.

„Nu face nimica, măne te vei duce eară, dar' să te ascunzi în răchita cea mijlocie și fură pânii dela țina a doua.“

Vine țina numită se duce Miclodin la lac, și se ascunde în răchita a doua. — Când e cruce la ameați vin ținele și se desbracă, apoi se scaldă; feciorul apucă pânii dela țina mijlocie și drumul copile, țina după el, strigând ca și cealaltă de ieri. — Duosul de fecior eară se uită îndărăt, căpătă o palmă țapănă și îi ia pânii, feciorul merge eară cu buzele drămoșite acasă.

Tatăl său îi ese înainte și începe: „Așa-i că tu nu mă ascuți, amărutul de tine, eară ai căpătat o palmă, dreptu-i?“

„Eară, țeu tată, de mi-a țiu it urechia“.

„Așteaptă tu numai, că nu te voi lăsa eu pe tine de capul țeu, măne când vei merge, mă voi trage și eu îndărătul țeu, să ved ce faci tu pe acolo“. Așa și face tatăl său după-ce plecă feciorul, pornește și harapul bătrân către lac, se ascunde între nisele tufe și de acolo pândesc, că oare ce va fi?

(Va urma.)

a fost în barna trecut, au înghețat țevile aplicate în aborturi și, pentru-ca aborturile se poate folosi, a fost necesară curățirea lor. Aceia însă, care au spart gheața formată într-însele și prin, au lucrat în deșert, încălțându-se pe arce, au lucrat s'au tras umedele în țevile. Arhitectul Maetz s'a obligat, că, deși nu dînsul poartă vina, în ferile de vară proxime va aplica pe spelele sale altă țevă în locul celei crepate. Atât de maleat, cât și de în mîci înseși află, că ar fi consult, ca eara să se încălzească aborturile, ca prin aceasta să se împedea înghețarea țevilor; ear' comisiunea fine, extra-ordinar este necesar chiar și din punct de vedere igienic. Dl Maetz s'a obligat, că, dacă comitetul va decide să se așeze în fiecare etagiu câte un captoraș, se fîl va aplica și, dacă va fi de lipsă, va face și hornul necesar pe spelele sale, fără nici o remunerațiune.

În vederea celor premise, comisiunea propune și comitetul decide: (Ex. Nr. 154/1888).

Ameliorările arătate se vor executa în ferile proxime, în special se va așeza în fiecare abort câte un captor de fer. Executarea acestui conclud se condece biroului.

Nr. 73. Studentul în clasa a VIII-a gimnasială în Blaj și stipendiatul Asociațiunii, Elia Dăian, își justifică sporul făcut în studii în periodul al II-lea al anului școlar curent (Ex. Nr. 140/1888).

Spre știință, avînd a i-se retrimite atotatul prezentat.

Nr. 74. Direcțiunea institutului de credit și de economii „Murășana” din Reghin, prin adresa dto 1 Iunie a. c. Nr. 150, trimite pentru trebuințele curente ale școlai civile de fete a Asociațiunii suma de 10 fl. 30 cr., obținută prin colecta introdusă în urma recerării acestui comitet dto 27 Martie a. c. Nr. 86. (Ex. Nr. 142/1888).

Cu mulțumită spre știință, avînd suma trimisă a se cuita în modul obișnuit în organul Asociațiunii.

Nr. 75. Bibliotecarul Asociațiunii prezentează respectul cărților întrate pe seama bibliotecii Asociațiunii. (Ex. Nr. 145/1888).

Spre știință, conspectul se alătură la protocol și se publică în legătură cu acesta.

Nr. 76. Dl Valerie Bologa, prin adresa de ddo 11/6 a. c., transpune, prelîngă consemnare, din cărțile părintelui seu, fostului vice-președinte al Asociațiunii dl Iacob Bologa, 162 scrieri în 105 fascicule și 140 tomuri spre a fi încorporate la biblioteca Asociațiunii. (Ex. Nr. 147/1888).

Cu mulțumită spre știință, avînd a se cuita primirea. Conspectul se alătură la protocol și se publică în legătură cu acesta.

Nr. 77. Direcțiunea căii ferate someșene, prin adresa de ddo 8/6 a. c. Nr. 2454 și cu provocare la cererea noastră ddo 5/6 a. c. Nr. 137, ne înconștințează, că pentru acei membri ai Asociațiunii, care vor voi să participe la adunarea generală din acest an, a încuviințat pentru călătorie încolo pentru timpul dela 2—5 August, ear' pentru timpul dela 6—10 August a. c. ear' pentru pe baza legitimațiilor extradate se poată călători cu un bilet întreg de clasa III. pe clasa II, ear' cu 1/2 bilet de clasa II. pe clasa III. (Ex. Nr. 146/1888).

Cu mulțumită spre știință. Se avisează direcțiunile despărțimintelor respective, punîndu-li-se la dispozițiune vor împărțice la adunarea generală din acest an, blanchete de legitimație în număr deajuns.

Nr. 78. Direcțiunea școlai Asociațiunii transilvane prezintă spre achitare socoteala măsurului W. Jickel în suma de 22 fl. pentru lucrări săvîrșite în scopul completării mobilierului dela școala Asociațiunii. (Ex. Nr. 135/1888).

Aflîndu-se socoteala în ordine, suma de 22 fl. se asemează la cassa Asociațiunii în contul inventarului școlai.

Nr. 79. Dl advocat Fulea din Sebeș trimite suma de 300 fl., primită din massa ereditară George Anghel dela executorul testamentar dl I. Paraschiv și se roagă a i-se cuita primirea, spre a o pute preda executorului numit, spre justificare față de eređi. (Ex. Nr. 150/1888).

Cu mulțumită spre știință. Primirea sumii de 300 fl. se se adeverească printr'o cuitanță în regulă timbrată.

Nr. 80. Avînd în vedere, că în budgetul anului școlar curent, la titula „Alimentare” și servitori, s'au prevăđut sumele necesare numai pentru unele persoane pentru anușare în alte earși numai pentru 10 luni.

Direcțiunea școlai primesc înscriinarea a încunoscîința comitetul cu posibila grăbire: câte și care persoane anume vor fi să rămână și preste vară în serviciul internatului.

Sibiui, d. u. s.

În lipsa de președinte:
G. Barițiu m. p., Dr. I. Crișianu m. p., secret. II.

Verificarea acestui proces verbal se încrede d-lor: Nicanor Frateș, Z. Boiu, B. P. Harșian.

S'a verificat.
B. P. Harsian m. p. Z. Boiu m. p.
N. Frateș m. p.

VARIETĂȚI.

(Poesia unui tipografist.)

Cînd vii, prin foșnetele rochii,
Ce dulce-mi ești, ce dulce ai

Ai ochi ca două viole,
Ca'n noapte cele mai dragi * * *

Oh, cînt sînt plin atunci de Muse,
Cînd eu sîrîut a tale

Ca tine nici o stea nu luce,
Ah, sfîntă-mi ești, ca sfînta

Ești ânger, spun cu adevărul,
Și blond ca aurul ție

Te vîd, și-mi perd al vorbei nex,
Atunci sînt ca un

Oh, Himen, vino, căci am causă
Se vii, ah vino, punct și

Te rog dar, dulcea mea stăpână,
Dă-mi inima, dă-mi mica-ți

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 23 Iulie n. Mama prințului Ferdinand de Coburg a sosit aici.

Paris, 23 Iulie n. În departamentul Ardèche a avut Boulanger o derută completă. Oportunistul Beaussier a învins cu o majoritate de 42.000 voturi.

Sofia, 23 Iulie n. Reîntorcerea prințului Ferdinand de Coburg din călătoria sa a urmat fără primiri oficiale.

Petersburg, 23 Iulie n. Contele Herbert Bismarck a primit ordinul Alexandru Newski, Giers brilantele la ordinul vulturului negru, ear' ministrul de războiu Warmowsky ordinul vulturului roșu.

Peterhof, 23 Iulie n. Ađi de seară a avut loc un dineu de gală, la care au fost invitați principele Schomburg Lippe, suita împăratului german, 17 persoane ale escadrei germane, comandorul corvetei americane, 7 persoane din ambasada germană, toți ministrii și diplomații străini. Contele Bismarck a ședut la masă cu monarhii. Împăratul german a ședut de-a dreapta împărătesei. Amîndoi monarhii au toastat unul pentru altul. Dineul s'a terminat la 8 oare seara.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Petersburg, 24 Iulie n. „Sviet” sperează, că împăratul german va spreagî și planeratul rusiei în Balcani și în contra voinții lui Bismarck. „Moskovskie Viedomosti” cere demisionarea lui Bismarck, a celui mai mare dușman al păcii europene.

Londra, 24 Iulie nou. Țiarul „Standard” advertizează dela optimistul lui Bismarck; el nutrește îngrijiri.

Odessa, 24 Iulie n. Regina Sêrbiei se așteaptă aici spre a petrece timp mai îndelungat.

Kiev, 24 Iulie n. Afară de Zankoff au mai sosit aici mai mulți politici și oficeri bulgari de odinioară, care toți sînt ospitați de cătră oraș. Acesta au de gînd să prede Țarului un memoria, deslușindu-l despre adevărata situație a Bulgariei.

Petersburg, 24 Iulie n. Împăratul german a plecat la 2 oare după ameađi.

Festivitățile iubileului din Kiev s'au început.

Bibliografie.
„Candela”. Anul VII. Nrul 7. cuprinsul: Istoria catechumenatului creștin. — Omiliile sfîntului Ioan Chriostom la Epistola cătră Romani. — Cuvîntare pentru Duminea a șapte după Rosalii. — Predică pentru sêrbătoarea s. Ilie. — Cronică.
„Biserica Ortodoxă Română”. Anul XII, Nrul 3 dela 1 Iulie. Tabela materilor. — Raportul comisiunii St. Sinod asupra tipografiei cărților bisericesci și revistei: „Biserica Ortodoxă Română”. — Material pentru Ist. bisericesc și națională a Românilor. — Profețiile Mesianice. — Discurs, ținut la sêrbătoarea patronală a Sem. Viniamin în 1887. — Biserica și populațiunea rurală. — Sumarele ședințelor St. Sinod.

Extrase din foi bisericesci și școlare.

Post vacant:
— Un post de învățator la comuna Lăncrăm, protopresbiteratul Sebeșului-săses, (Archidieceșă), cu sular anual de 200 fl., cearșur liber, grădina școlai, podul școlai precum și lemne de încălđit care din urmă laolaltă în bani gata socotit fau 100 fl. v. a. — A se adresa pînă în 8 August st. v. a. c. la protopresbiterul tractului Ioan Tipeiu în Sebeșul-săses.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitatiuni:
— 9 August st. n. a. c. imobilele lui Nica Szeimann în Fönlak de cătră judecătoria reg. din Aradul-nou;
— 22 August st. n. a. c. imobilele lui Ștefan Molnár de cătră tribunalul reg. din Becicherecul-mare;
— 28 Iulie st. n. a. c. imobilele lui C. R. Kárász de cătră executorul jud. dela judecătoria reg. din Timișoara;
— 31 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Antoniu Hoffmann din Jebeli de cătră executorul jud. dela judecătoria reg. din Ciocova.

Edicte:
A se insinua pretensiunile în 45 de Țile: — la rîmasul după Petru Hegyesi din Szegehalom la tribunalul reg. din Bichiș-Giula; — la rîmasul după Ana Gröszman născ. Bergner; la rîmasul după Anta Laza; la rîmasul după Petru Dobre la tribunalul reg. din Arad.

Concursuri în provinciă:
— Contra firmei „Kovácsnai și Keresztesy” în Brașov. C. ems. Alexandru Onaciu; m. crt. Simeon Demian. T. de ins. 5 Septemvrie st. n.; proc. de licu. 20 Septemvrie st. n. a. c. la tribunalul reg. din Brașov.
— Contra Victor Novák com. în Cluj. C. ems. Dionisiu Szász; m. crt. Francisc Bel. T. de ins. 8 August st. n.; pr. de licu. 30 August st. n. a. c. la tribunalul reg. din Cluj.

Posturi vacante:
— Un post de oficial de socoată clasa a IV-tra la perceptoratul reg. de dare din Becicherecul-mare cu sular de 700 fl. și 100 fl. relut de curțir. — A se adresa în două sêptemăni la autoritățile competente.
— Un post de servitor ofi. clasa a II-a la perceptoratul reg. de dare din Panciova cu sular de 250 fl., 40 fl. relut de curțir și 30 fl. pentru vestiminte. — A se adresa în opt sêptemăni la autoritățile competente.
— Un post de subcăpitán orașenes în orașul liber reg. Șopron cu sular de 1000 fl. — A se adresa în 14 August st. n. a. c. la autoritățile competente.
— Un post de servitor adj. la judecătoria reg. din Eperșes cu sular de 240 fl., 40 fl. relut de curțir și costumul în natură. — A se adresa în două sêptemăni la autoritățile competente.
— Un post de profesor la gimnasul ev. ref. din Bichiș. Obiectele de propunere matematica și desennul geometral în clasa a VI-a, apoi limba germană în vre-o altă clasă și desennul la școala industrială. Sular 1000 fl., ear' pentru profeșura desennului la școala industrială o altă remunerațiune. A se adresa pînă în 15 August st. n. a. c. la autoritățile competente.
— Un post de subnotar la tribunalul reg. din Turda cu sular de 500 fl. și 100 fl. relut de curțir. — A se adresa în trei sêptemăni la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.
Sibiui, 24 Iulie, 6 oare dimineața.

Observată	Diferența din pređina	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vîntului
727.1	+0.1	+14.4	+25.8 +11.8	ONO

Din țeară, 20 Iulie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celcius	Vîntul direcțiune și țaria
Sătmar	755	+15.0	SV 2
Oradea-mare	755	+14.8	VO 1
Cluj	757	+18.2	SO 1
Orșova	758	+17.0	N 3
Timișoara	758	+15.5	V 2
Arad	756	+15.5	V 2
Panciova	—	—	—

Sosiți în Sibiui.
La 24 Iulie n.
Hotel „Neuschwan”. Droc cu familia, prot. în Mercuria, Ioan Dimitrie, comerciant din Deva. Dörner, Sohn, comerciant.
Hotel „Împăratul Romanilor”. Kostian, Heckel, Sükösd, comercianți.

Economic.
Starea sêmenăturilor în diferitele state. Rapoartele oficioase unguresci, precum și rapoartele diferiților consuli din străinătate arată starea sêmenăturilor pînă la 16 Iulie astfel.

În Ungaria: Grăul e mijlociu după cantitate, promite însă rod bogat și îndestulitor. Orz de toamnă e slab, cel de primăvară acum se seceră. Ovêsul promite un rod cevașă mai bun decăt de mijloc. Rapița a fost bună și roditoare. Cucuruzul se desvoaltă frumos și merge bine. Cănepa promite rod multumitor, de asemenea și cânepa, inul, tăbacul și napii. Struguri și poame puține.

În Anglia, în genere șis, numai carțofii sînt în rod bogat, sêmenăturile stau bine. În Franca din cauza timpului nefavorabil abia se poate spera la un rod mai bun ca mijlociu. În Germania sînt speranțe de un seceriș bogat. În părțile de meadăđi ale Rusiei, unde sêmenăturile sînt mai virtos de primăvară, rodul va fi bun, pe alte locuri excelent. În părțile însă, unde mai virtos s'a obișnuit a se sêmena grăne de toamnă și sêcară, secerișul va fi mai puțin îndestulitor. După raportul consulului din Odesa, în toate părțile Rusiei secerișul se poate numi îmbucurător.

În Sêrbia recolta în genere s'ar pute numi bunioară, cânepa însă se desvoaltă încet, tăbacul este întărit, prune vor fi cam puține, strugurii însă sînt frumoși. În Belgia sêcară promite un rod numai pe jumătate, orzul și ovêsul dau speranța unui seceriș îndestulitor. În Asia-mică, în părțile Trapezuntului, sînt semne de bun seceriș.

Producțiunea de zăhar. Un Țiar german publică cantitatea aproximativă a sfeelii de zăhar, recoltă în diversele părți ale Germaniei în anul 1887.

Țara	Producțiune
Austria	5,250.000
Rusia	5,000.000
Francia	4,500.000
Belgia	758.000
Holanda	500.000

Din acest tablou se vede, că Franca, care a ocupigătoarea industriei zăharului de sfeelă, nu este astăzi decăt în divesele părți ale Germaniei a produs 9,250.000 de cuintale.

Expedițiunile de grău din India în Anglia. Acestea importațiuni cresc în fiecare Ți, după-cum se poate vedé din cifrele următoare:

Cantare metriche.	1860—70	1870—71	1871—72	1872—73	1873—74	1874—75	1875—76	1876—77	1877—78	1878—79	1879—80	1880—81	1881—82	1882—83	1883—84	1884—85	1885—86	1886—87
	39.742	126.288	323.748	200.223	892.305	543.261	1.269.477	2.837.288	3.211.819	530.879	1.115.690	3.782.933	10.093.846	7.187.622	10.649.252	8.044.555	10.702.113	11.313.342

Deși Marea-Britanie are o producțiune medie de 28 hectolitre grău pe hectar, este încă departe de a produce grău trebuinșii consumațiunii sale, pentru-că producțiunea medie este de 33 milioane hectare.

Cantitatea de grăne importate ajunge în termiu anual la 33 milioane caintare metriche, adeci o cantitate superioară celor produse de solul Mării-Britanii. După-cum se vede Indiile nu-i procră decăt a 3-a parte din cantitatea importantă.

Prețul mărfurilor.

Plăța din Brașov, 20 Iulie. Grăul hectolitru fl. 4.90, grău mestecat fl. 3.30, sêcară fl. 2.80, orđ fl. 2.60, ovês fl. 1.60, cucuruzul fl. 4.—, málaiul fl. 5.—, mazeră fl. 6.50, lintea fl. 6.80, fasolea fl. 5.30, crumpezele fl. 1.—, carnea de vită p. kilo 36 cr., carnea de porc 48 cr., carnea de berbec 28 cr.

Plăța din Timișoara, 21 Iulie. Prețurile cerealelor compute după maza metrică. Grău fl. 5.95 6.—, Sêcară fl. 4.50 4.60. Orz fl. 4.80 5.—, Ovês mercantil fl. 4.40—4.50. Ovês vînturat fl. —.—, Meiu fl. 5.70 5.75. Spirit, comun per 10,000 litru fl. 30.50 31.—. Spirit rafinat per 10,000 litru fl. 32.50 33.—.

Togul de rimători în Steinbruch. În 20 Iulie n. s'ar notat: unguresci bêtrani grei 48.— cr. pînă 49.— cr., unguresci grei, țiseri 50.—/2 cr. pînă 51.— cr., de mijloc 49.—/2 cr. pînă 50.— cr., ușori 48.— cr. pînă 49.— cr., marfă țêrănescă, grea 48.—/2 cr. pînă 49.—/2 cr., de mijloc 48.—/2 cr. pînă 49.—/2 cr., ușoară 47.— cr. pînă 48.— cr., romănesci de Bakony, grei —.— cr. pînă —.— cr., transito de mijloc —.— cr. pînă —.— cr., transito ușori —.— cr. pînă —.— cr., transito bêrbesci grei 48.— cr. pînă 49.— cr., transito de mijloc 48.— cr. pînă 49.— cr., transito ușori 46.—/2 cr. pînă 47.—/2 cr., îngrășați cu ghindă —.— cr. pînă —.— cr. per 4/5 cumpênii la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 20 Iulie 1888.

Semînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă
Grău				
Bănățenesce, nou	74	—	75	—
Grău dela Tisa	74	—	75	—
Grău de Pesta	74	—	75	—
Grău de Alba-regală	74	—	75	—
Grău de Bácska	74	—	75	—
Unguresce de Nord	74	—	75	—

Semînțe, vechi ori noue	Solul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă
Sêcară			
Orz	Nutret de vînars de bere	70—82	5.40—5.50
Ovês	de bere	62—64	—
Cucuruz (porumb)	bănăt. de alt soltu	39—41	5.05 5.40
Hrîșcă		75	6.25 6.30
		73	6.15 6.20
		—	5.80 6.30

Țeară	Qualitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr.
Grău	7 42	7 44
Cucuruz	6 98	6 99
Ovês	6 46	6 48
	5 08	5 05
	5 12	5 14

Produce diverse	Solu	Cursul dela pînă
Sem. de trif.	Lucernă ungurescă franceză italiană roșie	—
Oleu de rap.	de la Pesta dela țeară sfvntată	66.50 67.—
Slănină	60	61.—
Sêu	63	64.—
Prune	30	31.—
Lictar	din Bosnia, în buți din Sêrbia, în buți slavon, nou bânățenesce din Ungaria	16.— 16.5
Nuci	bânățenesce	15.50 16.—
Gogoși	unguresci sêrbesci brută	—
Miere	galbînă străcurată de Rosenau	117. 118.
Ceară	Spirit	29.50 30.—
Spir	Drojînțe de spirit	31.50 31.75

Cursul pieței din Sibiui.
din 24 Iulie st. n. 1888.
Hărtie-monetă română Camp. 8.65 vînd. 8.70
Lire turcesci 11.20 „ 11.25
Imperiali 10.20 „ 10.25
Ruble rusesci 1.14 „ 1.16

Bursa de Budapesta
din 23 Iulie st. n. 1888.

Rentă de aur ung. 6%	102.60
„ „ 4%	90.65
„ hărtie „ 5%	151.75
Împrumutul căilor ferate ung.	97.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune).	125.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune).	114.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune).	104.50
Bonuri rurale ung.	104.50
„ „ cu cl. de sortare	104.50
„ bânățene-timișene	104.50
„ „ cu cl. de sortare	104.50
„ transilvane	104.50
„ croato-slavone	104.—
Despăgubire pentru dija ung. de vin	100.50
Împrumut cu premiu ung.	130.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	81.50
Rentă de hărtie austriacă	82.25
„ aur austriacă	112.25
Losurile austr. din 1860	139.75
Acțiunile băncii austro-ungare	870.—
„ de credit ung.	306.75
„ austr.	311.—
Scrieri financiare ale institut. de cred. și economii „Albina”	102.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.88
Napoleon-d'ori	9.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie,

anunțuri funebre, placate,

bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemenei.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

se primesc în vipt și întreținere.

Deslușiri dă administrația acestui diar. [607] 1-3

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
... 45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“ ÎN SIBIU, fondată în anul 1868

asigură peltungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în cont a pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiliu etc.
b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: agurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Table with 2 columns: Sume asigurate pe viață and Suma fl. for various years from 1869 to 1887.

1,185.799 fl. 16 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la 584.783 fl. 27 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.), train types (Tren de persoane, Tren accelerat, etc.), and departure/arrival times.

Nota: Numerii încaudrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.